



OULUN PURJEHDUSSEURA

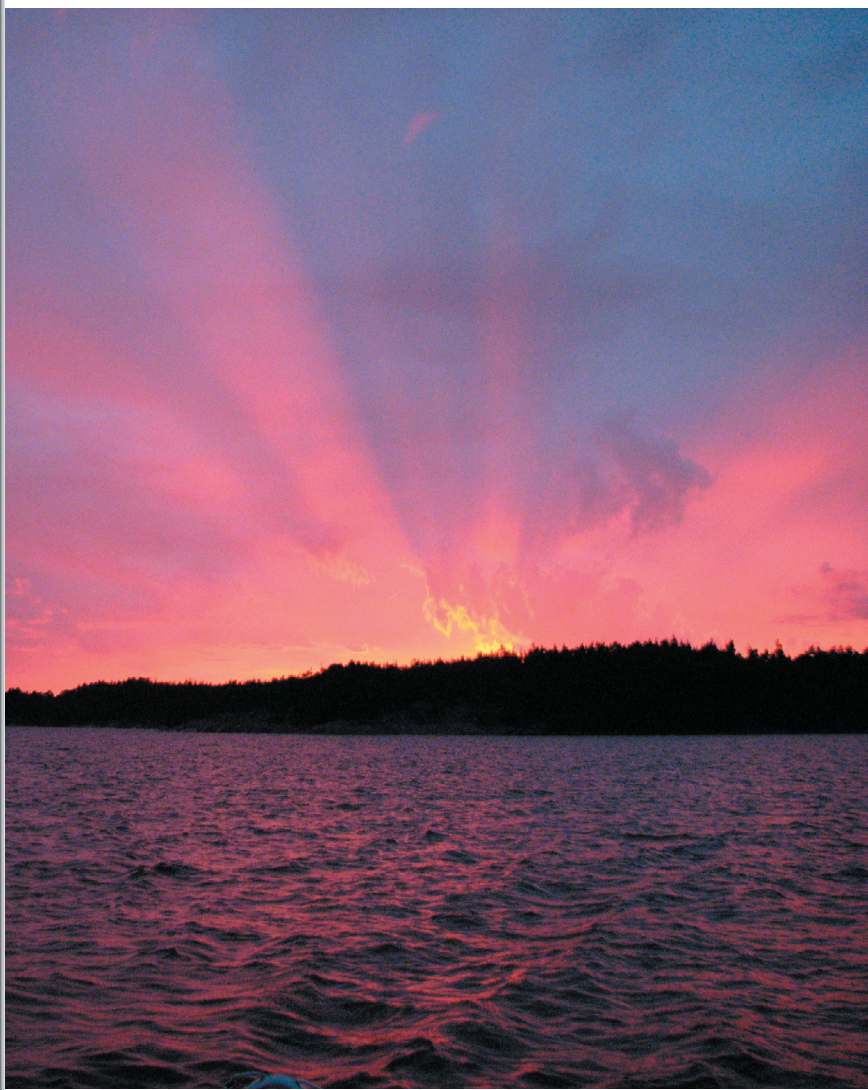
125 vuotta

65°00,9'N - 25°26,5'E

PIKAPURJEHTIJA

No.3 (133)

lokakuu 2007



INARIA[®] SÄILYTYSJÄRJESTELMÄT



PIKAPURJEHTIJA

No. 3 (133) lokakuu 2007

OULUN

**PURJEHDUSSEURA RY:N
JÄSENLEHTI**

Vastaava toimittaja: Kari Avikainen
Lehti ilmestyy 4 kertaa vuodessa. Lehteen tarkoitettu aineisto on toimitettava OPS:n postiosoitteeseen tai vastaavalle toimittajalle.

Tilaushinta: Pikapurjehtija on ilmainen OPS:n jäsenille. Muille 4,00€ / vuosikerta. Tilaukset maksamalla tilausmaksu OPS:n tilille:

Sampo Pankki 800012-78954913

OPS:n postiosoite: PL 20 90101 OULU

ISSN 0357-993X

Taitto: Oulun yliopistopaino

Paino: Oulun Yliopistopaino

Kannen kuva: Auringonlasku Kihdin Se-
lällä.

Kuvvaja: Jussi Pajala

SISÄLLYSLUETTELO

Sisällysluettelo	1
Kommodorin kuulumiset	2-3
Uusia tuulia venealalla	4-5
Niksinurkka	
Maston kaato ilman ”välikäsiä”	6
Nykyaikaisen meridieselien huolto	7-10
Seuramme merkki uudistuu	11
Hangan regattaan ja takaisin	12-17
Perämeren helmen vetovoimaisuus kasvaa	18-19
Röytässä tapahtunut	20-21

SYYSKOKOUS KUTSU

**Syyskokous pidetään
14.11.2007 klo 18.00 alkaen
Säästöpankki Optian tiloi-
sa os. Kirkkokatu 10.**

Illan aluksi saamme kuulla pari kuumaa sijoitusvinkkiä.

Tarjoilujen järjestämiseksi Optian väki toivoo **ennakkoilmoittautumista**. Pyydänkin, että ilmoitatte tulostanne sihteerimme sähköpostiosoitteeseen kari.avikainen@oulu.fi.

Tervetuloa!
Sauli Huikuri

Kommodorin kuulumiset



Kommodorin kuulumisia
8.10.2007

Syksy on saapunut ja on aika tehdä yhteenvetoa kesän tapahtumista. Kokolailla sateisen kesän ajan seuramme veneet ovat seilanneet onnellisten lippujen alla. Yhtään isompaa haveria ei ole tullut korviini.

Tukikohdissamme niin Röytässä kuin Marjaniemessä on ollut kivasti veneitä. Marjaniemen kokemuksista on tässä lehdessä myöhemmin erillinen juttu Oulun Seudun Setlementti ry:n tekemänä. Myös Röytän kuulumiset löytyvät tästä lehdestä.

Seuramme jäsenmäärä on lisääntynyt tänä vuonna 10 uudella jäsenellä. Meitä on nyt yhteensä 317 jäsentä. SPL:n jäseniä 200 ja SVEL:n jäseniä 117. Mukavinta on ollut se, että olemme saaneet kahden viime vuoden aikana 13 uutta junioria. Junioreille tulee luoda mahdollisuudet valmentautua kunnolla purjehtimisen perusteisiin. Tätä varten satamaamme tehtävät junioreiden toimintoja helpottavat investoinnit liuskaan ja laitureihin tulee tehdä jo ensi kesänä. Keski-ikäme nousee nopeasti ja näin ollen lisää junioreita tarvitaan. Kaikki ideat uusien juniorijäsenten saamiseksi ovat tervetulleita. Puolisojäseniä meillä on kaikkiaan 40 ja heidän liittymisen helpottamiseksi olemme poistaneet liittymismaksun. Puolisojäseneksi liittyi vain vaivaiset 3 kappaletta. Suurissa etelän seuroissa on puolisojäsenten osuus huomattavasti suu-

rempi kuin meillä. Veneily on yleisesti perheen yhteinen harrastus. Ottakaa asia kotona puheeksi ja liitytkää jäseneksi koko perheen voimin.

Venerekisterissämme on tällä hetkellä 142 venettä. Purjeveneitä on 66 kappaletta, moottoriveneitä 58 ja loput kevytveneitä. Telakkasäätiö on pystynyt turvaamaan laituri- ja paikat kaikille halukkaille seuramme veneille. Lähes kaikki veneemme saatiin katsastettua. Siitä kiitokset katsastushillemme.

Talvisäilytyksen sisäpaikkojen lisäykseen on tullut kyselyjä. Seuramme veneille olisi tarvetta varsinkin lämpimälle talvisäilytystilalle. Tämä asia tullaan ottamaan esille Telakkasäätiön kokouksessa vielä syksyn aikana.

Syksyllä on tulossa muutoksia veneiden rekisteröintiin. Vene pitää rekisteröidä, jos sen moottorin teho on vähintään 15 kilowattia (20 hv) tai pituus vähintään 5,5 metriä. Vene, jossa on pienempitehoinen moottori, voidaan myös rekisteröidä. Rekisteröintivelvollisuus koskee myös muita koneellisia vesikulkuneuvoja, mm. vesiskoottereita, joiden konetehto on vähintään 15 kilowattia. Veneen omistajan on tehtävä veneestänsä rekisteri-ilmoitus lokakuuhun 2008 mennessä maistraattiin. Se, miten rekisteröinti tulee tapahtumaan on kaksi mahdollista reittiä. Varmin tapa on tehdä se itse tai toinen vaihtoehto, mitä SPL on ehdottanut, että me seurana lähetämme kopiot venerekisteristä maistraattiin ja he sitten tekevät rekisteröinnin massasiirtona. Tässä asiassa on vielä käytännön esteitä, koska emme tiedä, onko veneissä yhteisöomistusta ja kaikki eivät ehkä halua antaa lupaa tietojensa luovutukseen. Keskustelemme tästä asiasta ja teemme linjapäätöksen syyskuun 14. päivänä pidettävässä syyskokouksessamme.

Moottoriveneilijät ovat seuranneet ns.

Selänteen tapauksen etenemistä Käräjäoikeudessa. Selännettä ja hänen kaveriaan epäiltiin alusturvallisuusrikkomuksesta ja merikelpoisuudesta huolehtimisen laiminlyönnistä. Selänteen kaveri ei ollut suorittanut mitään veneilykursseja. Hän kertoi poliisille katsoneensa olevansa riittävän pätevä veneilyyn. Syyttäjän mukaan 17-metrinen ja tehokkaan veneen kuljettamiseen vaadittaisiin erityinen kansainvälinen tutkinto. Tällaista tutkintoa ei kuitenkaan vaadita missään muuallakaan EU:ssa. Oikeus hylkäsi syytteet, koska sen mukaan säädös asettaa suomalaisveneilijät eriarvoiseen asemaan muiden EU-maiden veneilijöiden kanssa. Nyt on mielenkiintoista nähdä, miten ns. miehistöasetus muuttuu konetehojen ja veneen pituuden suhteen.

Oulun Seudun Setlementti ry:n kanssa on selvitetty mahdollisuuksia järjestää aikaisempaa laajempaa merikoulutusta Oulun alueella. OSS on ollut yhteydessä Rauman Ammattiopistoon. Raumalla pystytään suorittamaan mm. kuljettajan lupakirjaa, laivurin – ja koneenhoitajan tutkintoja. Oululaisten veneilyseurojen ja OSS:n yhteisenä tavoitteena on etäkoulutuksen saaminen Ouluun. Ensimmäisessä vaiheessa pyritään kuljettajan lupakirjan kurssin järjestämiseen (3,5 opintoviikkoa). Tiedotamme asioiden etenemisestä nettisivuillamme. Tervetuloa joukolla syyskoulukseen!

Syksyisin terveisin

*Sauli Huikuri
Kommodori*

Lipunlasku 6.10

Lipunlasku oli 6.10 Johteenpölkissa perinteisin menoin. Tilaisuudessa jaettiin seuraaville henkilöille harrastepalkinnot.

Vuoden 2007 harrastepalkinnot menivät seuraaville henkilöille:

Juhanin Meriretkeily taulu:

Anneli ja Hannu Pajunen

Lagerbohmin haarikka:

Riita ja Kalle Tohila

The Cuthbert Dixon Cup

Jussi Pajala

Pikapurjehtijan malja

Timo Karsi

VSF:n muistopalkinto

Soile Kangasluoma

SVEL:n 125-vuotispalkinto

Seppo Silander

Suomen Joutsen OPS:n 125-vuotisjuhlatuomikunta

Sakari Huikuri

Junioripalkinto

Otto Heinonen

UUSIA TUULIA VENEALALLA

Veneala kasvaa edelleen Suomessa nopeasti. Alkuvuoden 2007 aikana Suomeen on toimitettu noin 12% enemmän uusia veneitä kuin vastaavana aikana edellisenä vuonna. Kaikkiaan uusia veneitä on toimitettu ensimmäisen vuosipuoliskon aikana noin 10.000 kappaletta!

Myös perämootoreiden toimitusmäärät ovat kasvaneeet. Vuoden 2007 alkupuoliskolla on Suomessa myyty noin 20.000 uutta perämootoria. Pääosin päästömääräysten kiristymisestä johtuen kaikista myydyistä koneista yli 70 % oli nelitahtisia tai matalapäästöisiä kaksitahtikoneita.

Veneilyn suosio kasvaa koko ajan myös Pohjois-Suomessa. Kuluvan vuoden aikana olemme saaneet lukea uutisia muutamista todella isoista huviveneistä, joista osaa olemme voineet ihmetellä ja ihastella jopa täällä Oulun korkeudella. Selvimmin alan kasvu näkyy kuitenkin pienveneiden kasvavana määränä alueella.

Veneiden määrän kasvu tuo mukanaan uusia haasteita kaikille alan harrastajille. Vesillä liikkuu entistä enemmän uusia, kokemattomia veneilijöitä, joka seikka tulisi kaikkien vesillä liikkujien ottaa huomioon. Kokemattomuus ja veneiden kasvavat nopeudet voivat aiheuttaa yllättäviä tilanteita myös kokeneemmille kanssaveneilijöille.

Satamapaikoille riittää kysyntää paikoitellen jopa yli tarjonnan. Veneiden omistus keskittyy alueen kasvukeskuksiin ja tiheästi asutuille alueille. Veneilijät haluaisivat mielellään veneensä lähelle asuinpaikkaansa, joka aiheuttaa paineita etenkin kaupunkialueen ja taajamien pienvenesä-

tamille. Myös veneiden koko kasvaa koko ajan, jolloin laiturimetrejä tarvitaan entistä enemmän. Uudet, teknisesti korkealaatuiset veneet ja koneet vaativat myös entistä osaavampaa myynti- ja huoltohenkilöstöä alan liikkeisiin.

Alan myönteinen kehitys ja kasvavat asiakastarpeet ovat laittaneet myös alalla toimivat liikkeet uusien haasteiden eteen. Veneliike ei voi enää menestyä pelkästään jakelemalla uusia veneitä ja koneita asiakkailleen. Liikkeiden tulee tunnistaa asiakkaiden muuttuneet tarpeet ja kyetä tarjoamaan näitä tarpeita vastaavia palveluja asiakkailleen. Tähän haasteeseen on vastaamassa myös vanha tuttu veneliike Pohmarin Oulun talousalueella.

Santapankki Oy on hankkinut omistukseensa Pohmarinin veneliiketoiminnot Oulussa kesällä 2007. Liiketoimintaa jatketaan Pohmarin-nimellä ja tavoitteena on kehittää yrityksestä alan johtava liike Pohjois-Suomessa. Santapankki Oy:n pääomistajana ja toimitusjohtajana toimii haukiputaalainen kokenut veneilijä Kari Auranaho. ”Kantavana ajatuksena on tarjota palveluja, joiden avulla voidaan toisaalta madaltaa harrastuksen aloittamiskynnystä ja samalla tarjota nykyisille harrastajille nykyistä huomattavasti laajemmat palvelut”, kertoo Auranaho. ”Eryteisesti meitä kiinnostaa kehittää uusia yhteistyömalleja esimerkiksi Haukiputaan, Iin, Kemin, Oulun ja Raahen alueen veneilyseurojen kanssa. Uskon, että voimme yhdessä tehdä veneilystä entistä turvallisempaa, helpompaa ja sen myötä myös hauskeempaa”, jatkaa Auranaho. ”Toiminnan kehittämisen myötä haluamme varmistaa pohjois-suomalaisille asiakkaillemme ensiluokkaista palvelua pohjois-suomalaisten toimesta Pohjois-Suomessa”

Veneilyyn liittyvien palvelujen ke-

hittäminen Pohmarinin käynnistämään suuntaan parantaa jatkossa myös kaikkien vesillä liikkujien turvallisuutta. Mitä paremmassa kunnossa liikkumisvälineet pidetään, sitä vähemmän syntyy uhkaavia vaaratilanteita ja häiriöitä vesiliikenteessä. Myös koulutustarjonnan lisääminen ja asiakkaiden kannustaminen veneseurojen toiminnan piiriin parantaa yleistä tietoisuutta ja ymmärrystä vesillä liikkumisesta. Perämeren Suomen puoleinen rannikko on mataline rantoine ja karikkoineen haastava veneilykohde kokeneillekin veneilijöille, saatikka vasta ensimmäisiä askeleita otta-

valle alan harrastajalle.

Seuraamme jatkossa mielenkiinnolla Pohmarinin kehittymistä ja kannustamme kaikkia vesillä liikkujia tai siitä kiinnostuneita ottamaan rohkeasti yhteyttä alan ammattilaisiin. Alueella tapahtuva liiketoiminnan ja palveluiden kehittyminen on loppujen lopuksi kaikkien harrastajien ja myös alan ammattilaisten etu.

Nimimerkki

"Pohjoisesta tuulee"



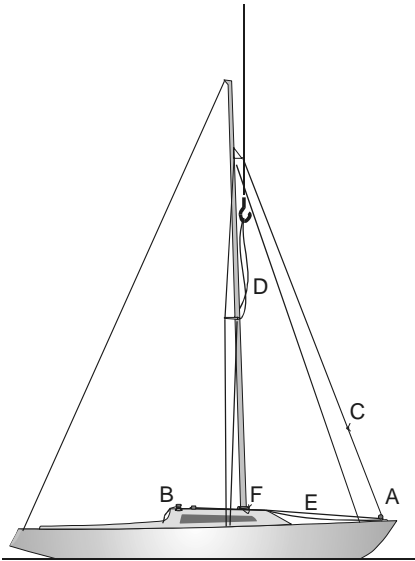
POHMARIN
tekee harrastamisesta hauskaa

www.pohmarin.fi

Maston kaato ilman ”välikäsiä”

Maston kaato tai pystytys vaatii vaihtelevan määrän käsiä. Kun avustajista on pula, on keksittävä keinot, joilla niiden tarvetta voidaan vähentää. Veikko Huovisen romaanissa Konsta Pylkkänen näki unta hiihtäjistä, joilla oli välikädet, mutta valveilla ja yksin on käytettävä muita konsteja.

Pari vuotta sitten ratkaisin ongelman tässä kuvaamallani tavalla, jolla maston saa nosturin alla kaadet-



Kuva 1. Valmistelut. (A) Ploki keulahelassa, (B) vinssi, (C) jatkettu spinnun nostin, (D) köysilenkki saalinkien alitse, (E) köysi keulahelasta kajuutan katon helaan, (F) mastoon kiinnitetty köysilenkki tyvestä köyden ”E” ympäri.

tua ja nostettua hallitusti yksinkin. Menettely käy erityisesti H-veneeseen, jonka masto seisoo kajuutan katolla, mutta yhtä hyvin muihinkin venetyyppeihin, joiden saalingit ovat takaviistoon suunnatut ja masto kohtuullisen kevyt ja notkea eikä lävistä kantta tai kajuutan kattoa.

Valmistelut

Aloitetaan tavanomaisilla maston poistamisen esitöillä, joihin kuuluvat isopurjeen puomin irrottaminen, ja mastolta tulevien, kansihelojen kautta kulkevien säätö- ja nostinköysien selvittäminen ja siistiminen niin, että maston tyvi vapautuu. Spinaakkerin nostimen vetopää sidotaan pitävästi maston helaan, esim. spinnupuomirenkaaseen.

Tämän jälkeen kiinnitetään veneen keulahelaan pylpyrä (mieluummin 90° kierretyllä sakkelilla). Spinaakkerin nostinta jatketaan helapäästään esim. spinaakkerin skuutilla joka pujotetaan keulahelan plokkiin kautta ja viedään kajuutan katolla sijaitsevalle vinssille.

Keulahelaan kiinnitetään toinenkin köysi (Kuva 1. E), joka toisesta päästään sidotaan sopivaan, kajuutan katolla lähellä veneen keskiviivaan olevaan helaan (ainakin racing-heloitetussa H-veneessä tällaisia on useitakin).

Maston alapäähän kiinnitetään pitävästi lyhyt köysilenkki (F), joka edelleen sidotaan kajuutan katolta keulaan kulkevan köyden ympärille siten, että se voi juosta sitä pitkin.

NYKYAIKAISEN MERIDIESELIN HUOLTO

Uudet meridieselit ovat pitkälle elektronisesti ohjattuja ja varustettu monilla huoltoa vaativilla kohteilla. Enää ei välttämättä riitä pelkkä öljyn ja suodattimen vaihto syksyllä venettä ylösnostettaessa, vaan tarvitaan paljon muitakin toimenpiteitä moottorin pitkän ja luotettavan käytön takaamiseksi.

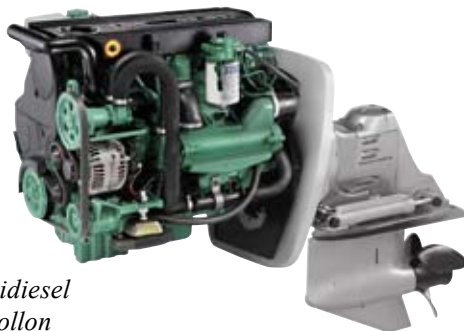
Polttoainejärjestelmä

Monien uusien merimoottorien tekniikka perustuu nykyaikaiseen yhteispaine-ruiskutukseen, jossa moottorielektroniikan ohjaamana polttoaineen paine nostetaan ruiskutushetkellä jopa 1600 bar:iin, kun taas perinteisessä mekaanisella jakajatai rivipumpulla varustetussa moottorissa ruiskutusaineet ovat yleensä luokkaa 180-240 bar.

Polttoaineen on oltava puhdasta ja suodatusjärjestelmän oltava kunnossa, jotta epäpuhtauksien sekä veden pääsy ruiskutusjärjestelmään estyisi. Polttoaineen sekaan muodostuva kondenssivesi muodos-

taa vakavan uhkan moottorin toiminnalle. Vettä kertyy veneiden tankkeihin huomattavasti useammin ja yleisemmin kuin esimerkiksi auton tankkiin. Tämä johtuu yksinkertaisesti siitä, että veneiden käyttö on harvempaa ja polttoaine tankissa vaihtuu harvemmin, joissain tapauksissa voi sama tankillinen kestää jopa koko kesän. Talven aikana vajaan tankkiin muodostuu takuuvarmasti kosteutta ja sitä kautta vettä polttoaineeseen. Tämän vuoksi olisi hyvä tankata tankit täyteen talveksi. Lisäksi olisi hyvä käyttää polttoaineen seassa jotain säilyttämiseen tarkoitettua lisäainetta, ”stabilisaattoria”.

Polttoainesuodattimet tulee vaihtaa huollon yhteydessä ja tarkistaa sekä tarvittaessa tyhjentää vedenerotin. Samalla tarkastetaan polttoainelinja vuotojen ja syöpymien varalta sekä tarkastetaan myös paluuletkujen ja siirtopumpun kunto. Joissain moottorimalleissa myös siirtopumpussa on suodatin, joka tulee tarvittaessa vaihtaa. Näillä toimenpiteillä takaat polttoainejärjestelmän osalta huolettoman ja turvallisen veneilykauden alun seuraavana keväänä.



Kuva 1: Nykyaikainen meridiesel vaatii ammattitaitoisen huollon. Kuvassa Volvo Penta D3-160-SX venemoottori.

Öllyvaatimukset

Öljyt ja suodatin / suodattimet vaihdetaan myös syksyllä kun vene nostetaan ylös telakalle.

Öljynvaihtoa ei kannattaisi jättää kevääseen, koska kesän moottorissa pyörinyt öljy on kerännyt itseensä epäpuhtauksia ja palojätteitä. Talvella moottorin öljypohjassa maatesaan likaiset öljyt muodostavat yhdisteitä kondensoituvan veden kanssa syövyttäen moottoria sisältä päin.

Sitä mitä tai minkä laatuista öljyä koneeseensa laittaa on luonnollisesti jokaisen oma asia. On kuitenkin tärkeää, että öljyt vaihdetaan säännöllisesti ja öljyä on moottorissa oikea määrä, ei siis liikaa, mutta ei myöskään liian vähän. Öljykanavien ongelmallisten karstatukosten takia vallitse alalla jonkunmoinen yhteisymmärrys siitä, että koneita tulisi ajaa ensisijaisesti synteettisillä moottoriöljyillä. Näin yksinkertaista se ei ihan ole, mutta kuitenkin jotain sinnepäin. Valmistajat korostavat nimenomaan sitä, ettei mikään öljyvalinta (taikaöljy) voi korvata ammattitaitoisen ja asiantuntevan huollon vaikutusta moottorin toiminnalle ja eliniälle. Pahimmillaan voi moottorivalmistajan ohjeiden vastaisen öljyn käyttö johtaa myös takuukorvausten eväämiseen.

Venemoottoreihin tarkoitettut öljyt ovat lisäaineistukseltaan poikkeavia verrattuna autoissa käytettäviin moottoriöljyihin. Niissä on erilaisia suoja-aineita korroosiota, hapettumista ja kulumista vastaan sekä niiden pyyhkiytyvyys on erilainen. Kesäaikaan vene saattaa seistä laiturissa viikon kaksi kunnes se otetaan jälleen käyttöön, ja silloin moottoriöljyn pitää voidella heti käynnistyksestä alkaen. Nämä öljyt on lisäaineistettu venemoottoreita varten, jotta öljy jättää voitelevan kalvon laakereihin.

Kun kone käynnistetään, pinnoilla on valmiina voiteleva öljykalvo. Öljyt joutuvat venemoottoreissa myös huomattavasti kovemmalle kulumiselle kuin autossa.

Voidaan kuvainnollisesti verrata veneen moottorin rasitusta autoon, jolla ajetaan koko ajan ylämäkeen. Siis öljyn laadusta ei kannata tinkiä. Nykyaikaiset venedieselit käyttävät laatuluokitukseltaan VDS-2 tai VDS-3 API CD tai CE luokituksen mukaista öljyä. Saaste- ja päästö määräysten mukana myös öljyjen laatuluokitus tiukenee.

Turboahdettu diesel

Lähes kaikki teholuokassa 75 hv ja ylöspäin varustetut venemoottorit ovat varustettu turboahdimella. 150 hv sisäperädiekselin turboahdin tuottaa noin 0,5- 1,25 bar ahtopaineen. Turboahdimen siipiakselin kierrosluku on noin 12.000- 16.000, joskus jopa 30.000 rpm. Akseli pyörii vinhaa vauhtia, mikä puolestaan asettaa öljyn laadulle ja vaihtoväleille tiukat kriteerit.

Eräiden meridiesel-valmistajien käyttämä ahdinrakenne on alun alkaen helposti tarkastettavaksi ja pestäväksi suunniteltu. Ahtimen kotelot, siipipyörät ja öljykanavat voidaan pestä naftalla ja raapia puhtaaksi karsta- ja lakkamuodostumista sekä samalla öljyä laakerointi. Harva tulee ajatelleeksi, että tämä tulisi tehdä joka 1-2 vuosi. Lisäksi, jos paksuja karstoja raavietaan, on työ tehtävä huolella, ettei akseliin synny epätasapainoa. Samalla tulisi tunnistella akselin ja siipipyörien välis kotelon seinämistä sekä tarkistaa siipipyörien kiinnitys.

Nykyaikaisissa turbodieselmoottoreissa käytetään muuttuvasiipistä (vaihtuvageo-

metrinen) ahdinrakennetta jota ohjataan VNT- venttiilillä säätämällä turbiinin johtosiipien kulmaa jatkuvasti pakokaasuvirran mukaan. Tämä puolestaan säätää ahtopainetta, jolloin sylintereihin saadaan syötetyksi oikea määrä paloilmaa. Pienellä käyntinopeudella siivet ohjaavat pakokaasuvirran niin, että ahtopaine on suuri. Moottorin käyntinopeuden kasvaessa pakokaasuvirta muuttuu ja ahtopaine pienenee. Näiden vivustojen säännöllinen huoltaminen on erittäin tärkeää laitteiston toiminnan kannalta.

Huohotusjärjestelmä

Olkoon rakenne mikä hyvänsä, kuuluu koneeseen aina jonkinlainen huohotinputki tai letku joka löytyy kaikista diesel-koneesta; se alkaa jostakin ja päättyy johonkin. Tavallisesti se johdetaan kampikammioista tai venttiilikopasta koneen imusarjaan tai ahtimen imupuolelle. Joillain moottorivalmistajilla on vaihdettava suodatin kampikammion tuuletusta varten.

Huohotus ja ohivuoto puolestaan riipuvat myös öljyn viskositeetista kuumassa päässä. Käytettävän öljyn viskositeettiluokan ja öljytyypin valinnalla voidaan huomattavasti parantaa tilannetta, jos käy ilmi, että lisääntyneitä huohotusta on jo tekeillä. Lisääntyvät öljyvuodot koneessa saattavat puolestaan olla merkinä huohotuskanavan / letkun tukkeentumisesta / limoittumisesta. Tämä taas voi olla seuraus lisääntyneestä paineiden ohivuodosta männissä ja mahdollisesti liian pitkistä öljynvaihtoväleistä koneen tilaan nähden.

Ohjauselektronikka

Moottorit ovat varustettuja hyvin kehittyneillä elektronisilla ohjausjärjestel-

millä joilla voidaan säätää ominaisuuksia ja moottorin toimintaa tilanteen mukaan. Nykyisiin päästövaatimuksiin ei enää voi päästä muuta kuin ohjaamalla moottorin toimintoja sähköisesti. Antureiden reagoimista johdonkin poikkeavaan toimintaan moottorissa tai sen toiminnassa sähköinen ohjausjärjestelmä rajoittaa tehot suojellakseen moottoria vakavammilta vaurioilta. Näiden vikojen havaitsemiseksi tarvitaan lukulaite tai tietokone, johon on asennettu valmistajan diagnostiikkaohjelmisto. Näitä laitteita ei ole kuin valtuutetuilla huolto-likkeillä ja moottori on hankala tai jopa mahdoton saada kuntoon ilman lukulaitteella tapahtuvaa diagnoosia.

Valtuutetun huoltoliikkeen käydessä huoltamassa moottorin lukulaite käytetään koneessa kiinni ja näin varmistetaan, että mitään piileviä tai muita vikailmoituksia ole. Samalla voidaan tarkastella moottorin käyttöhistoriaa sekä tarkistaa käyttötunnit.

Lopuksi

Tässä on kerrottu joistain huoltokohteista dieselmoottorissa. Pitää kuitenkin muistaa, että yllämainittujen kohteiden lisäksi kaikki perusasiat ovat koneissa mukana, kuten esim. hihnat, sinkit, raakavesipumpun siipipyörä, termostaatti ym. Mikäli vene on varustettu sisäperämoottorilla, myös vetolaite täytyy muistaa huoltaa.

Talvet rannalla makaava alus, johon otetaan joskus mukaan jopa matkustajia, ei ole turvallisuusajattelultaan mitenkään maa-ajoneuvoihin tai työkoneisiin verrattavissa. Niistä voi aina astua tielle, jos kyyti ei miellytä. Veneestä niin ei voi tehdä. Turvallisuuden takaamiseksi merimoottoreissa on oltava ehdottomasti omat toi-

mintatapansa ja niihin kuuluvat asiantun-
temuksella suoritettut säännölliset huollot
ja kunnossapitotyöt.

Teksti:

Juha Mikkonen

Pohjarin-huolto



*Kuva2: Myös purjeveneiden
moottorit vaativat huoltoa*

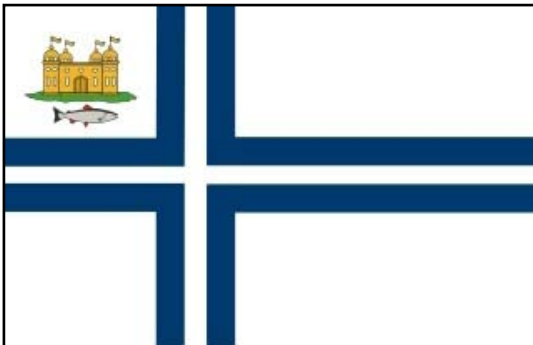
Seuramme merkki uudistuu



Keväällä sain tehtäväksi tilata uudet liput seuramme majalle Röyttään sekä telakka-säätiön rantaan.

Soitin tarjouspyyntöä parilta lipunvalmistajalta, jotka kysyivät logoamme sähköisessä muodossa.

Totesin melko nopeasti, ettei seurallamme ole standardimerkkiä ja törmäsin useisiin eri versioihin, joita oli käytetty erilaisiin painatuksiin. Ainut tallennettu merkki oli Mauri Kangasluoman tekemä eikä sekään sopinut sellaisenaan lipun logoksi.



Tässä vaiheessa oli käännäyttävä ammatillaisen puoleen, joka löytyikin seurastamme.

Timo Haipuksen kanssa lähdimme miettimään lipussamme olevan merkin muuttamista sähköiseen muotoon. Timo tarkasteli kriittisesti nykyistä merkkiämme ja totesi että kannattaisiko samalla hieman nykyaikaistaa merkkiä. Painotekniikka on kulkenut tämän ajan ohi, jolloin edellinen merkki on tehty lippuumme.

Tutkimme useita eri versioita vanhoista painotuotteista sekä perälipuista, joista lopulta päädyttiin vanhimman perälipun ottamisesta esikuvaksi tässä prosessissa.

Timo teki useita kokeiluja uudesta merkistä kevään ja kesän aikana ja lopulta se oli valmis esiteltäväksi seuramme johtokunnalle, joka hyväksyi merkin käyttöönoton 3.8.2007 kokouksessaan.

Tämä merkki eri sovellutuksina tulee jatkossa korvaamaan aikaisemmin käytetyt lukuisat eri versiot. Merkkiin on pyritty saamaan mahdollisimman perinteitä kunnioittava ulkoasu, joka on kuitenkin nykyaikainen ja painoteknisesti toteutettavissa.

Uusitut peräliput otetaan vaiheittain käyttöön, kun vanhat on myyty loppuun. Majaliput uusitaan sitä mukaa, kun tarve vaatii.

Jouko Tulimaa

OULULAISVENE SOUTHAMPTONIN NÄYTTELYSSÄ

Tilatessamme elokuussa 2006 Degerö 36 DS -veneemme Inkoossa toimivalta Degerö Boat Oy:ltä, saimme kohtuulliselta tuntuvan alennuksen kokonaishinnasta sitoutuessamme siihen, että veistämö saa esitellä valmista venettä neljässä eurooppalaisessa venenäyttelyssä. Degerö veneet tehdään lähes täysin käsityönä, ja vuosittaiset valmistusmäärät vaihtelevat viiden ja kymmenen välillä. Näin ollen on ymmärrettävää, että veistämö ei voi tuottaa erillisiä esittelykappaleita. Veneemme on vasta toinen valmistunut kappale kyseistä mallisarjaa ja siihen on tehty melko paljon muutoksia standardiversioon verrattuna.

Vene valmistui kesäkuun alussa 2007 ja kastajaisjuhlat vietettiin Inkon kirkonky-

län satamassa. Juhannukseen mennessä saimme tuotua veneen Oulun kotilaituriin, mutta kovin monta Röytän ja Marjanien reissua ei ehditty tehdä, kun täytyi jo lähteä takaisin etelää kohti. Ensimmäinen sovittu näyttely kun oli elokuun puolivälissä pidetty Helsingin uiva. Vene fiksattiin näyttelykuntoon Inkoossa. Mitään isompaa korjattavaa ei Oulun reissulla ilmennyt, vaikka monenlaista keliä matkan varrelle sattui. Ainostaan Lewmarin kokoontaitettava ruori osoittautui leluksi ja vaihdettiin kiinteään malliin.

Meidän osaltamme purjehduskesä päättyikin sitten siihen. Ehdimme ainoastaan Inkoossa tyhjentää veneen henkilökohtaisista tavaroista, kun sitä jo elokuun lopulla lähdettiin kahden ammattimiehen toimesta viemään kohti Southamptonia. Itseltä oli lomat jo käytetty Suomen rannikkoa sahatessa, eikä syksyinen Pohjanmeri



muutenkaan oikein houkutelut. Ratkaisu osoittautui oikeaksi, kun jatkossa seurailimme Länsi-Euroopan sääkarttoja. Tasan kahdessa viikossa kaverit saivat veneen ehjänä perille, vaikka suuren osan matkaa tuuli puhalteli vastaan yli kahdenkymmenen metrin sekuntivauhdilla.

Syyskuussa järjestettävä Southampton Boat Show on Euroopan suurin uiva venenäyttely, jossa tänä vuonna esiteltiin yli 1000 venettä ja valtavasti muuta alaan liittyvää materiaalia kuudensadan näytteilleasettajan toimesta. Teimme viikonloppureissun sumuisen Lontoon kautta aurinkoisen lämpimään Southamptoniin, missä parissa päivässä ehti nähdä vain pienen osan kokonaistarjonnasta.

Degerö –veneitä myydään suhteellisen paljon Brittien saarille. Ilmeisesti sikäläiset arvostavat konservatiivista muotoilua ja tukevaa rakennetta veneissäkin. Degerön paikallinen edustaja Global Yachts esitteli meidän veneemme lisäksi hollantilaista Midget 26 –moottoripurjehtijaa sekä kolmea Etap -purjevenettä. Näyttelyluettelosta saatoimme lukea imartelevaa tekstiä: *Degerön veistämö Suomessa perustettiin kolmekymmentä vuotta sitten päämääränä tuottaa hienoja purjevenettä korkeimmasa laatuluokassa. Alusta asti käsin tehtynä ja käyttäen parhaita saatavissa olevia materiaaleja. Ensiesiintymisessään Degerö 36 osoittaa todeksi tämän filosofian ja se on vene, jossa haluat viettää aikaa sekä merellä että satamassa. Huomioikaa yksityiskohdat ja viimeistely, joita suomalaiselta tuotteelta voi odottaakin.*

Venettämme esitteli näyttelyssä charmantti lady, jonka markkinointiargumentteja oli mukava sivusta kuunnella. *Oh, it sails like a dream. It's a beautiful sailer!* Väkeä tuntui riittävän jatkuvana virtana. Lähes jokaiselle kävijälle jouduttiin selit-

tämään, miksi sisällä ei ole ruoria; omistaja on arvostanut enemmän vapaata lattiapinta-alaa kuin ohjauspulpettia, ruoria ja kuskinpenkkiä, jotka standardiversioon kuuluvat, ja hän ohjaillee venettä autopilotin kauko-ohjaimella salongin sohvalta käsin. Global Yachtsin toimitusjohtaja Mark Chapman oli hyvin tyytyväinen kävijämääriin. Hän ylisti kovasti suomalaista laatua – hänellä oli joskus ollut jopa alahärmäläinen tyttöystävä. Veneemme nimi-valinta tuntui onnistuneelta ainakin näihin olosuhteisiin. Moni ohikulkija huudahti *Singin' in the Rain!* ja jotkut jopa hyräilivät kyseistä laulua.

Degerön lisäksi mukana oli hieman isompiakin suomalaisveneitä, joita ei juuri kotimaan näyttelyissä näe: Swan 53 ja Nauticat 515. Finnulf 41 ja 33 sekä Aquador-moottoriveneet esiteltiin myös. Kaikilla liehuivat mastossa näyttävät *Proudly made in Finland* –liput.

Singin' in the Rain jää nyt talvehtimaan Englantiin. Tekemämme sopimuksen mukaan sitä *käsitellään, säilytetään ja huolletaan kuten huolellinen veneenomistaja itse tekisi*. Tavattuamme paikallisen henkilökunnan uskomme, että näin todella tapahtuu. Sopimukseen kuuluu, että vene toimitetaan kevätkunnostettuna meille Ouluun 10. kesäkuuta mennessä. Ensi kesänä on vielä kaksi näyttelyä jäljellä – todennäköisesti Oslo ja toinen Helsingin uiva. Kontrahti ei kokonaisuutena ole hassumpi - veistämö puunaa veneen aina viimeisen päälle hienoon kuntoon ja myös talvisäilytysmurheet parin ensimmäisen talven osalta ovat veistämön kontolla.

Teksti: Antti Nurminen

Kuvat: Maija Nurminen

Hangon Regattaan ja takaisin

Talven aikana kypsytetty suunnitelma suunnata veneemme ensimmäinen varsinainen lomamatka Etelä-Suomen vesille. Varsinaista lomapurjehdusta emme nykyisellä veneellä olleet vielä ehtineet harrastamaan. Viimekesäistä hakumatkaa Ranskasta kun ei voi oikein lomaksi sanoa. Hangon Regatta on sopivasti keskellä lomakautta, ja regatta muodostuikin koko kesäloman suunnitelmille hyvä selkäranka. Siirtomatkat oli tarkoitus tehdä vain Mervin kanssa kahdestaan, ja kisaan värvätä ammattilaismiehistö - tai ainakin joku joka olisi ennenkin purjehtinut, tai mielellään edes nähnyt purjeveneitä.

Hangon Regatta kiinnosti varsinkin sen takia, että siellä oli aikaisempina kesinä ollut useita samanlaisia Beneteau First 31.7 veneitä kuin meilläkin. Tämä olisi siis paras paikka vertailla venevahtia.

Menomatka

Menomatka etelään alkoi railakkaalla juhannuksen viettämisellä Marjaniemessä useammissakin OPS:n ja OM:n veneissä, nukkumaan mentiin jo ennen aamuseitsemää. Hauskaa oli, mutta matkaa päästiin jatkamaan vasta seitsemän aikoihin illalla.

Hankoon saavuimme kaksi päivää ennen kisojen alkua. Laiturit olivat jo täynnä, vierasveneiden lisäksi kisaveneitäkin oli jo saapunut paikalle.

Hangon satama on erikoisen mallinen. Satama-allas on suojainen, mutta osa paikoista on saareissa, josta ei ole maa- tai edes siltayhteyttä mantereeseen puolelle. Hupiveeneet ja muut veneellä saapuneet ns. regatoijat (jotka eivät itse regatasta ymmärtäneet mitään) olivat onneksi sijoittuneet saaren puolelle ja kaikki kilpaveeneet mahtuivat mantereeseen puolelle. Regatoijien joukossa oli myös suomalaisia jääkiekko- ja formulatähtien ökyveneitä (ihmeen paljon noihin veneisiin mahtuu kauniita nuoria naispuolisia kansihenkilöitä). Kisaan osallistuvia veneitäkin oli yli 200.

Miehistöömme saapui nykyään Etelä-



Laituritunnelmaa Hangosta

Suomessa asuva serkkuni **Teemu Kolari** ja Oulusta **Jussi Laaka**. Olimme kilpailua varten ahkerasti hioneet miehistön yhteistyötä: Teemu oli edellisenä kesänä vajaan 2000 mailia veneen hakumatkalla, ja Laaka-Jussi kävi alkukesästä yhdessä tiistai-purjehduksessa harjoittelemassa. Tehtävät olivatkin selvät, Teemu keulagastina, minä pinnassa ja loput tehtävät sovittaisiin huumamalla kisassa.

Kilpailijat

Hankoon saapui pettymykseksemme vain kaksi First 31.7:aa meidän lisäksi. Henrik Anderssonin ohjastama ”Fun First” ja Perttu Rönkön ”Penelope”. Kilpaveneitä Lys 1:ssä oli yhteensä 30, vain kolme pienemmällä Lyssillä kuin omamme (1,18). Suurin Lys 1,36 ja pienin 1,15 - sangen isoja vauhtieroja oli siis odotettavissa. Lys2:ssa oli vain kymmenen venettä.

Kilparadat

Kilpailuohjeen mukaan perjantaina ja sunnuntaina purjehdittaisiin avomerirata Hangon etelä- ja itäpuolella, lauantaina hiukan suojaisempi ja ahtaampi saaristo-reitti Hangon länsipuolella. Kaikkien ratojen pituus oli noin 25 mailia.

Lähtö oli joka päivä samasta, varsin erikoisesta paikasta: kalliiseen poukamaan oli rantaan rakennettu kiinteä lähetyspaikka ja lähtöliput oli kiinteästi ankkuroitu veteen. Lähetyspistettä lähempänä oleva lippu oli niin lähellä kalliota, että pohjoisen poika ei kallion ja lipun välistä uskaltaanut edes yrittää. Ehkä siinä olisi ollut riittävästi vettä, ehkä ei. Toinen pää linjasta oli parinsadan metrin päässä, vähän väljemmässä vedessä. Maali oli samassa paikassa.

Kilpailun ensimmäinen päivä

Ensimmäiseksi päiväksi luvattiin kovaa tuulta, varoituksia oli jopa 18m/s tuulesta. Aamu valkenikin kovatuulisena, mittari näytti rannassa 10m/s lukemia. Totesimme että meille sopiva keli, kun ei tarvita isompaa keulapurjetta. Heikon tuulen keulapurje meiltä nimittäin puuttuu, kun ”retkipurjettamme” eli rullagenuaa ei lasketa kisapurjeeksi ollenkaan. Kilparata olisi avomerta, tuuli idänpuolelta ja maininki oli kasvanut jo aika isoksi. Tuuli reippaasti ja aurinko paistoi - mahtava purjehduskeli!

Lys1 ja Lys2 veneet lähtivät yhtä aikaa kello 10. Noin 40 veneen lähtö oli hieno näky, varsinkin kun itse olimme keskellä tapahtumia. Startista myöhästyttiin tasan minuutilla, kun lähtömerkeistä ei ollut varmaa tietoa. Luulimme ensimmäisen paukun olevat 5min paukun, mutta se olikin 4 minuutin merkki. Vitonen tuli kuulemma piippauksena, mutta eihän sitä 10m/s tuulella kuullut.

Lähtö oli kuitenkin suhteellisen hyvä, koska pysyttelimme letkan yläpuolella. Leen puolelle eksyneet veneet jäivät kuin seisomaan. Iso venerintama tuulen yläpuolella häiritsi niitä yllättävänkin paljon. Vaikka ensimmäinen legi oli vain loivaa nousua, alapuolelle jääneet veneet joutuivat tekemään luoveja välttääkseen matalat vedet ja päästäkseen ensimmäiselle kääntömerkillä.

Luoville kääntyäessä olimme kummankin 31.7:n lähellä hiukan vielä jääneenä. Ajoimme isossa aallokossa keulapurjeen täyteen jotta vauhti säilyisi. Isoa jouduttiin löysäilemään, eikä se juurikaan luovilla vetänyt. Parhaat suhteellisen tuulen puuskat olivat vähän yli 16m/s, eli noin 13m/s tosituulta. Muut firstit ajoivat pystymässä hiukan paremmalla nousukulmalla, mutta saavutimme heitä koko ajan. Ennen luovipätkän loppua saimme

Penelopen kiinni ja menimme ohi. Henkan 31.7 sai viimeisessä luovissa hiukan lisää etumatkaa, mutta seuraavalla pitkällä sivutuulipätkällä ajoimme taas heidät kiinni.

Myötäiselle käännymme lähituntu-massa. Spinnun nosto kesti vähän aikaa, mutta Fun Firstillä se kesti onneksi vielä vähän kauemmin. Jiippiin asti menimme tasatahtiin, mutta meidän jiippimme oli nappisuoritus, kun taas Henkka varoi säilyttelemästä uusia gastejaan kovassa tuulessa, laski spinnun ja teki vastakään-nöksen jii-pin asemesta. Pääsimme ohitse ja pysyimme myös viimeisen sivutuulipätkän heidän edellään.

Yllättäen ensimmäisen päivän tasoitus-ten jälkeen sijoituksemme oli 3. Palkinto-na nätti viinamitta. Saunassa kuuntelimme kuinka merellä oli kuulemma ollut myrskyä, ja osa pienemmistä köliveneluokista oli jäänyt rantaan. Missähän me oikein olimme olleet, meillähän oli mahtava pur-jehduskeli!

Toinen kisapäivä

Toisena päivänä lähtö sujui jo parem-min, kun lähetystapa oli tiedossa. Lähdös-sä tuulta oli viitisen metriä sekunnissa, mutta koko ajan tyyntymään päin. Ensimmäisellä spinnupätkällä oli jo tosi kevyttä tuulta, osalla oli vaikeuksia saada spinnu pysymään ylhäällä. Toinen luoviosuus oli keskellä Hangon länsipuolen kivikkoista saaristoa, todella mielenkiintoinen ja haas-tava reitti.

Kevyttyulisen luoviosuden jälkeen oli vuorossa muutaman mailin sivutuulipät-kä, jolle kääntyessämme suurin osa Lysl veneistä oli edellämme, mukaan lukien Fun First. Kääntömerkille tulimme spin-nu nostovalmiina ja ihmettelimme hetken miksi kukaan muu ei ollut nostanut spin-nua. Spinnu osoittautui kuitenkin hyväksi

ratkaisuksi, nopeus nousi lähes solmulla. Pari spinnua nousi edellämme sen jälkeen kun huomasivat meidän saavuttavan no-peasti. Kääntämerkillä Fun First esitteli hiukan erilaista spinnun laskemistapaa, päästämällä kummatkin skuutit ennen las-kua irti.

Lopussa tuuli tilttasi täysin ja lisäksi menetimme sijoitusta Lyssissä, koska val-litsimme tarkoituksella eri reitin kuin ke-vyellä tuulella selvästi nopeammat muut First 31.7-veneet. Ratkaisu oli strategisesti oikea luokkakisassa, mutta lyssissä pärjä-täksemme meidän olisi pitänyt lähteä mui-den Firstien perään. Fun First voitti koko päivän, meidän sijoituksemme oli 10.

Kolmas päivä

Kolmantena päivänä oli taas kevyttä tuulta. Pitkällä luoviosuudella, joka tosin meillä muuttui lopussa spinnuosuudeksi, lilluttiin välillä lähes paikoillaan. Tällä kertaa pärjäsimme kevyen tuulen luovilla yllättävän hyvin onnistuttuamme pitämään jonkinlaisen venevauhdin koko ajan yllä, ja valittuamme oikean laidan.

Koimme myös erikoisen tilanteen, kun jouduimme luoviosuudella paapuurin halssilla spinnu ylhäällä purjehtiessamme väistämään jo seuraavalla osuudella vas-taan tulevaa venettä, joka myös purjehti spinnulla. Erikoista tilanteessa oli se, että kumpikin vene ajoi lähes luovikulmia spi-naakkerilla. tuulikulmamittarimme osoitti välillä jopa hiukan alle 60 asteen. Päivän lopussa muut Firstit olivat taas edellämme, päivän tuloksena kynämiesten laskujen jälkeen 13. sija.

Yhteenvedo kisasta

Kokonaistuloksena 6. sija oli yllättä-vän hyvä ottaen huomioon, että olimme

liikkeellä miehistöllä joka ei ollut ennen purjehtinut yhdessä ja jouduimme purjehtimaan kevyet kelit ilman kunnollista keulapurjetta. Fun First voitti regatan, joten parannettavaakin meille jäi.

Koimme onnistuneemme erityisesti manöövereissä ja kovan tuulen venevauhdissa. Varsinkin perjantain 13m/s tuulissa manööverit onnistuivat erityisen hyvin muihin verrattuna. Kevyen tuulen venevauhti oli surkeaa, josta syytämme lähinnä raskasta rullapurjettamme - ensi kesäksi onkin tulossa hiukan parempi keulapurje.

Kilpailijoiden taso oli myöskin yllätys. Oletimme tason Etelä-Suomessa olevan huomattavasti kovemman kuin Oulussa, mutta olimme väärässä. Meillä pohjoisessa taso on todella kova, eikä Oululaisten purjehtijoiden ole mitään syytä hävetä etelän purjehtijoiden rinnalla. Meistä on tuntunut, että tänä kesänä jopa tiistaipurjehduksissa on ollut kovempi taso kuin oli Hangon Regatassa.

Kotimatka

Ennen kotimatkan alkua ehdimme vielä hiukan risteillä Turunmaan saaristossa. Hienoja maisemia ja hyviä satamia. Luonnonsatamiin emme eksyneet, vaan käytimme vierasvenesatamia hyväksemme. Ruuhkaa oli kohtuudella, joka kerta saimme keulan laituriin asti. Vain Nauvossa jouduimme hienon yöpurjehduksen jälkeen kolmen aikaan aamuyöstä kiinnitetyymään polttoainelaituriin.

Kotimatalla pidimme kovien tuulien takia pari päivää purjehdustaukoa Vaasassa, ja aikataulumme uhkasi venähtää. Mervi loikkasi lomansa viimeisenä päivänä Kokkolassa moottoriveneeseen. Minä toin veneen siirtomiehistön kanssa muutaman päivän jälkijunassa Ouluun. Neljä viikkoa vene-elämää takana, ja sormukset edelleen sormessa – loma meni siis mukasti.

Kisa oli ehdottomasti mukava piristysruiske kesäloman keskelle. Ensi kesänä ehkä uudelleen?

*Kirjoittaja:
Jussi Pajala*

Hangon regatan voittanut Fun First ensimmäisen päivän reippaissa tuulissa



Perämeren helmen vetovoimaisuus kasvaa

Hailuodon Marjaniemen Luotokeskuksen venesatamaa kehitetään yhteistyössä

Oulun Seudun Settlementti ry (OSS ry) ja Oulun Purjehdusseura ry (OPS ry) sopivat Hailuodon Marjaniemen venesataman kehittämisestä keväällä 2007. Ensimmäinen yhteinen kausi on jo takana ja veneilijöitä on käynyt satamassa mukavasti. Kehittäminen jatkuu ja viime kesän kokemukset sekä käyttäjien vinkit olivat arvokkaita ajatellen seuraavaa kautta.

OSS ry ja Hailuodon kunta tekivät aiesopimuksen Marjaniemen alueen kokonaisvaltaisen matkailun, kulttuurin ja tutkimustoiminnan kehittämistä 28.2.2006. Lomakylä RantaSumpu siirtyi OSS ry:n omistamalle Syötekeskus Oy:lle toukuussa 2006 ja Luototalon rakentaminen entisen Luotsiaseman viereen alkoi Hailuodon kunnan toimesta syyskuussa 2006 Euroopan Unionin ja Pohjois-Pohjanmaan TE-keskuksen työvoimaosaston investointien avulla. Luototalossa sijaitsee OSS ry:n ylläpitämä Luotsiravintola ja Metsähallituksen luontnäyttely. Alkuvuodesta 2007 alkoi OSS ry:n omistamana ja ylläpitämä entisen Luotsiaseman saneeraus nykyaikaiseksi, merihenkiseksi 20 huoneen majoitustilaksi, joka toimii opetusministeriön hyväksymänä Nuorisokeskus Syötteen Hailuodon sivutoimipisteenä. Vierasesataman kehittäminen siirtyi myös OSS ry:lle kevään aikana. Luotokeskus-nimen saanut kokonaisuus

avattiin yleisölle juhannusaattona 2007. RantaSumpun mökit ja päärakennus on myös kunnostettu. Ensimmäisen toimintakesän aikana Luotokeskuksessa oli useita tuhansia kävijöitä ja myynti ylitti budjetoidun.

Mittavia investointeja

”Paljon on Luotokeskuksessa jo tehty, mutta kehitettävää riittää ja myös uutta on suunnitteilla. RantaSumpun uuden 4000 k-m2:n lomaosakehotellin rakentaminen alkanee keväällä 2008, leirikoulujen ja leirien sekä veneilijöiden palvelutarjontaa kehitetään”, kertoo OSS ry:n toiminnanjohtaja, opetusneuvos **Markku Tapper**.

Hailuodon Marjaniemeen on tähän mennessä eri tahojen toimesta investoitu lähes 2,5 miljoonaa euroa. Investointien määrä voi lähivuosina kaksinkertaistua, mikäli esitetyt hankkeet toteutuvat. Myös merialan ammatillisen koulutuksen järjestämistä eri tahojen kanssa on selvitelty. Oulun seudulla on kysyntää esimerkiksi laivan kuljettajan tutkinnon suorittaneista osaajista. Luotsi-hotellissa tai Oulun toimitiloissamme olisi sopivat koulutus- ja majoitustilat sekä merellinen ympäristö lähiovetuspäivien järjestämiseksi.

Palveluja kehitetään

”Marjaniemen venesataman palveluja kehitetään ja selkiytetään yhdessä oululaisten veneseurojen kanssa ensi kaudeksi. Esimerkiksi rantasaunan varaus tapahtuu Luotsi-hotellin vastaanoton kautta, josta saa avaimen. Keittiö on kaikkien veneilijöiden käytössä, jotka ovat maksaneet satamamaksun ja koodin saa myös Luotsi-hotellin vastaanotosta. Myös Luotsi-hotellin ja –ravintolan palvelut, kuten aamupala ja lounas sekä hotellissa oleva sauna ovat veneilijöiden käytössä pientä maksua vas-

taan. Varaukset kannattaa tehdä hyvissä ajoin Luotsihotellin vastaanottoon vaikka soittamalla ennakkoon numeroon (08) 772 5500,” kertoo paikallisjohtaja **Heidi Pagani**.



Heidi Pagani

Matkailuelinkeinon ja -palvelujen kehittäminen on pitkäjänteistä työtä ja vaatii osaavia ammattilaisia, markkinointipainoksia, yhteistyötä ja myös kärsivällisyyttä. OSS ry:llä on Pudasjärvellä sijaitsevan Nuorisokeskus Syötteen kehittämisestä kokemusta 25 vuotta ja niitä oppeja hyödynnetään myös Hailuodossa. Tervetuloa Hailuodon Marjaniemeen myös tulevilla veneilykaudella.

Kirjoittaja on OSS ry:n ja Syötekeskus Oy:n markkinointi- ja viestintäpäällikkö Heikki Sipola, joka asuu perheineen Hailuodossa.

Oulun Seudun Settlementti ry (OSS ry) perustettiin 19.12.1944. Asialla olivat oululaiset yritysjohtajat, jotka halusivat huolehtia yritysten henkilöstön hyvinvoinnin kasvusta ja varata kaupunkilaisille mahdollisuuden itsensä kehittämiseen. OSS ry on yleishyödyllinen, ns. kolmannen sektorin yhteisö, joka harjoittaa lapsi-, nuoris-, aikuiskasvatus, seniiori- ja maahanmuuttajatyötä, sekä vastaa Oulun läänin riita- ja eräiden rikosasioiden sovittelusta. Yhteisöimme ylläpitää Opetusministeriön hyväksymiä oppilaitoksia; Oulun ja Kemian kansalaisopistoja sekä kansanopisto Pohjola-opistoa omistaen Pudasjärven Pikku-Syötteellä nuorisotyöläin ja -asetuksen mukaisen Opetusministeriön hyväksymän Nuorisokeskus Syötteen ja hissitoimintoja harjoittavan Syötekeskus Oy:n. Viimeksi mainitun kaltainen nuorisokeskus on rakennettu Hailuodon Marjaniemen vanhaan luotsiasemaan. Settlementin palveluksessa työskentelee vuosittain yli 70 päätoimista ja noin 200 tuntipalkkaista henkilöä. **Lisätietoja: www.oulunsettlementti.fi**

Hailuodossa sijaitseva Luotokeskus on toinen OSS ry:n monipuolisista vapaa-ajan keskuksista Pudasjärvellä sijaitsevan Syötekeskuksen ohella. Luotokeskus koostuu RantaSumpun mökki- ja leirintäalueesta, Luotsihotellista, vierasvenesatamasta ja lasten leirikoulujen pitoon erikoistuneesta Nuorisokeskus Syötteen Hailuodon sivutoimipisteestä. Luotokeskuksen yhteydessä toimii myös Luototalo, joka on Hailuodon kulttuurin, koulutuksen ja tutkimustoiminnan keskus sekä Oulun yliopiston Perämeren tutkimusasema yhteistyökumppanina. Lisätietoja: **www.luotokeskus.fi ja www.syotekeskus.fi** Luotsihotellin vastaanoton puhelinnumero (08) 772 5500.



*kuva hotellista ja majakasta
Kuvaaja Toni Etelämäki*

RÖYTÄSSÄ TAPAHTUNUT

Kesä 2007 alkaa olla elettyä aikaa veneilijöiden osalta ja saari hiljenee hiljalleen. kaikenlaista pientä tapahtumaa mahtui tällekin suvelle saarella. Majallamme olo kulki suurin piirtein samoin kuin on kulkenut vuosien ajan. Paikat ovat kunnossa ja toimivat hyvin. Kesä alkoi tietenkin siivouksella majalla ja sitten pidettiin jäsenten kesäkauden avaus, jossa seura tarjosi taas maittavan illan Riku Isohätälän valmistamana. Lohisoppa särpimiseen katosi nälkäisiin vatsoihin. Juttua riitti iltaselle saakka. Osanottajia oli noin 50, veteraanijäseniäkin oli muutama mukana jotka kuljetettiin Praavasta saareen. Tämä alkaa jo tuntua tavalta aloittaa kausi saarella, toivotaan vaan runsaanpaan osanottoa, majallehan sopii. Muuten kesä on mennyt entiseen tapaan, saunoja on ollut riittämiin ja turistejakin on saunotettu useasti. Lavastokillan Oulun osaston jäseniä vieraili myös majalla ja majaisäntä tarjosi heille lohikeittoa ja kahvit, sekä tietysti sauna oli lämmin.

Röyttätoimikunta on tahkonnut sen vuokrasopimuksen kanssa taas koko kesän. Asiaan tuli ikävä käänne, kun saareen tuleva uusi vuokralainen teki Laatumaan kanssa 25 vuoden sopimuksen kovaan (1450 euroa/vuosi) hintaan. Toimikunnalla oli neuvottelut vielä kesken ja kielloista huolimatta solmivat uuden sopimuksen kuuntelematta toimikunnan ohjeita Jos nyt vanhat vuokralaiset saarella joutuvat maksamaan saman vuokran kuin nyt tehty sopimus on niin vuokra nousee yli viisinkertaiseksi ja se varmasti koettelee joka seuran budjettia vuosittain. Asiaa tutkitaan ylemmän tahon kanssa, mutta se on ratkaistava vielä tämän vuoden puolella.

Toimikunta vahvistaa sähkölinjoja sata-

massa tuomalla uuden syöttökaapelin toiselle laiturille, joten nyt pitäisi alkaa sähköriittää kaikille käyttäjille. Tämänkin tehtävän kustantaa toimikunta, joten toivotaan sitä rehellisyyttä sähkön käyttäjille, että se pieni maksu on tapahduttava poislähtiessä, useita lipsumisia on tänäkin kesänä silmiin osunut, kun seuraa liikennettä.

Elojuhlat pidettiin myös entiseen malliin, purkkimusiikkia soitettiin ja maksuksi laitettiin vapaaehtoinen maksu, joka tuotti pienen lisämunan kassaan. ilma oli loistava ja yli sata venettä satamassa todisti jälleen tapahtumaa, vieläkö veneilijät olisivat aktiivisempia tapahtuman eteen, niin voisihan sinne tilata vaikka Eino Grönin laulamaan, mutta ei näillä tuloilla.

Televisiokin pimenä majalla, kun tuli tuo digiaika, nyt toivotaan, että joku tietysti lahjoittaisi sinne digiboksin, niin halukkaat voisivat katsella ajankuluksi vaikka telkkaria majalla, TV on vielä hyvä ja toimii.

Majaisäntä laittaa majan levolle kuun vaihteessa ja toivoo, että sen jälkeen majalla kävijät huolehtivat, että paikat ovat kiinni ja siistissä kunnossa, johon tämä olisi viimeinen kerta, aika näyttää....

Syysterveisin MK



Kuva Raili Tauriainen.

KUVIA SAARESTA



Veteraanijäseniä aterioimassa, selin Timo Kujala, Mauri Montin, Harry Hammar ja Juha Hirvelä.



Kokkina hääräsi Riku Isohäätä.



Oik. Markku Kiimalainen, Jouko Nieminen ja Jouko Tulimaa.



Matotkin pestiin juuriharjalla ja painepesu-rilla.



Laivastokillan jäsenistöä vierailulla.



* . AG03 *



Entä jos tulisitkin Hukkaan?

Sopivimmat lajit valitset ylivoimaisesta liikuntatarjonnastamme. Käytössäsi ovat kaupungin monipuolisimmat tilat liikkua ja voida hyvin.

Lähetä tekstiviesti HUKKA ETUNIMI SUKUNIMI IKÄ
numeroon 16369 ja kutsumme sinut tutustumiskäynnille!
(Viesti on maksuton)



HUKKA
Tilaa kaikille.